

gaar ud fra, at det vil blive Resultatet, naar Ændringsforslag Nr. 1 bliver vedtaget, og at den Sidebane, som tænkes over til Næstved—Præstø-Banen, kommer til at løbe nede ved Tappernøje, stemmer jeg for Ændringsforslag Nr. 1.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg mener at turde sige, at de to første af Udvalget stillede Ændringsforslag maa anbefales som Forbedringer af den Affattelse, som Lovforslaget har faaet ved anden Behandling. Under Nr. 3 er der stillet et Ændringsforslag, hvorved der indføres et nyt Nummer: nemlig en Jernbane fra Skelund til Als, og denne Jernbane har jeg — hvad der fremgaar deraf, at jeg tidligere har stillet Forslag om den — anset for berettiget, og det gør jeg ogsaa fremdeles. Men jeg maa dog sige, at naar man vedtager under Nr. 12 en Jernbane fra Skelund til Als, saa kan man ikke samtidig under Nr. 11 vedtage en Jernbane „fra Aars over Arden til Bælum, eventuelt til Øster Hurup og Als“. Slutningen, mener jeg, maatte i denne Forbindelse udgaa. Der burde efter min Mening vælges imellem, om man vil bygge den ene eller den anden af disse Banestrækninger, og det er urimeligt at bygge dem begge, men jeg forstaar, at man ikke indenfor Udvalget har været i Stand til at foretage dette Valg ved denne Lejlighed, og det er maaske heller ikke strengt nødvendigt, det er jo muligt, at man senere kan komme til at foretage dette Valg.

Jeg har med stor Interesse hørt det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (*Foss*) erklære, at naar nu disse Ændringsforslag vedtages, vil han og hans Meningsfæller stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget, for at det derefter kunde gaa op til Landstinget og der faa den videre Behandling, som Forfatningen foreskriver. Denne Udtalelse interesser mig overordentlig meget, og jeg tror, den vil glæde alle Medlemmer af dette Ting, idet det ærede Medlem derved efter min Overbevisning indtager et Standpunkt, som er betydelig rigtigere end det, han indtog, da han foreslog en Dagsorden, hvorved Tinget skulde standse Behandlingen af dette Lovforslag. Det er ogsaa paavist under Debatten her i Salen, at det ærede Medlems Standpunkt var meget ulogisk, naar han, fordi han havde noget imod enkelte af de Jernbaner, som blev foreslaaet, men Sympati for en Del andre, vilde foreslaa, at disse andre ikke skulde behandles færdig. Det Standpunkt, det

ærede Medlem nu indtager, forekommer mig at være fuldstændig korrekt og falder meget nøje sammen med det Standpunkt, jeg indtager, nemlig, at jeg maa forbeholde mig at modarbejde enkelte af de Jernbaner, som er opførte paa Lovforslaget, men at jeg dog anser det for magtpaaliggende, at Lovforslaget endelig gennemføres.

Foss: Jeg opfatter den højtærede Ministers Udtalelser om min Holdning som en indirekte Anerkendelse af, at det Standpunkt, jeg har gjort gældende, er til største Gavn for de Opgaver, som Ministeren har at løse. Jeg tror, det vil vise sig, naar Lovforslaget vender tilbage til Folketinget efter at have været behandlet i Landstinget, at det ikke har været ørkesløst at rejse en Debat om Rigtigheden eller Urigtigheden af allerede nu at vedtage et omfattende Program for næsten alle de Privatbaneanlæg, der ønskes, saaledes at det bliver bindende for Rigsdagen i Fremtiden. Jeg haaber, at det Standpunkt, jeg har gjort mig til Talsmand for, vil vise sig efterhaanden at være det sejr-rige, og derfor tror jeg, at den ærede Minister, som maa have den Opgave at begrænse disse Ønsker til det overkommelige og mulige, og som ikke har ment, at det var klogt at rejse denne Modstand i tilstrækkeligt Omfang paa Sagens nuværende Standpunkt, vil have Nytte af det Standpunkt, jeg har gjort mig til Talsmand for. Saaledes som Lovforslaget nu kommer til at gaa til Landstinget, erkendes det faktisk fra alle Sider, at Folketinget i en saadan Sag ikke er stærkt nok til at sige det tilbørlige Antal Nej, og saa er det godt, at vi har et Landsting; det maa vi stole paa ved denne Sags endelige Afgørelse.

Thomas Larsen: Den højtærede Minister bemærkede i sit Foredrag, at der var enkelte Baner, som han havde taget Forbehold overfor, og ved at læse Forhandlingerne fra Sagens anden Behandling, hvorunder jeg var forhindret i at være til Stede paa Grund af en Rejse til Udlandet, har jeg set, at en af de Baner, den højtærede Minister sigter til, er den Bane, som er opført under Nr. 10, en Bane fra Øster Vraa til Frederikshavn. Jeg er meget glad ved, at baade Udvalget og det høje Ting har sluttet sig til denne Bane, og jeg haaber, at Ministerens Modstand mod den skal fortage sig, saaledes at han ogsaa til syvende og sidst kan anbefale denne